

ВЪЛГАРСКИ СЪЮЗ НА ЧАСТНИТЕ ПРЕДПРИЕМАЧИ
"ВЪЗРАЖДАНЕ"

Изх. No 131/02.07.98г.

*На Комитета
от г-н Андрейнов*

ДО:
КОСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

29.09.98

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Конституционно дело 20/98г., за установяване на
противоконституционността на чл.17, ал.5 от Закона
за уреждане на колективните трудови спорове

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Съгласно определение от 18 юни 1998 година по конституционно
дело No 20/1998г., относно обявяване на чл.17, ал.5 от ЗУКТС за
неконституционен и в несъответствие с нормите на международното
право и сключените международни договори по които Република
България е страна, почитаемият Конституционен съд е конституирал като
страна по делото Българският съюз на частните предприемачи
"Възраждане".

Правото на стачка е конституционно право на работниците и
служителите, прогласено в разпоредбите на чл. 50 от Конституцията на Р.
България и се упражнява само при условията и реда определени със
закон.

Предвиденият в чл. 17 от ЗУКТС, 7-дневен срок способства за бързото
установяване на законни взаимоотношения между работници и
служители от една страна и техните работодатели от друга, което в
никакъв случай не противоречи на духа на Всеобщата декларация за
правата на човека, Международният пакт за икономически, социални и
културни права, конвенциите на МОТ, както и на Европейската
конвенция по правата на човека.

От Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи чл. 6, ал. 1 не следва, че държавата е длъжна да осигури няколко инстанционно съдебно производство. Този въпрос се решава от вътрешното законодателство на страната, но от чл. 119 от Конституцията не може да се направи извод, че триинстанционното производство е императивно при всички спорове. Тази разпоредба определя триинстанционна структура на съдилищата в страната, но компетенциите на всяка инстанция се определят с отделни процесуални правила.

Противоречие на разпоредбата на чл.17, ал. 5 от ЗУКТС с разпоредбата на чл. 124 от Конституцията на Р. България няма, тъй като Върховният касационен съд упражнява правото и задължението да осъществява върховен надзор над всички съдилища като се произнася с тълкувателни решения, а не по конкретни спорове. Във всеки случай на неправилно приложение на ЗУКТС от някое съдилище в страната и след като бъде сезиран от лицата по чл. 86 от Закона за съдебната власт ВКС ще се произнесе с тълкувателно решение.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че искането на група (57) народни представители от 38-ото Народно събрание на Р. България за установяване на противоконституционността на чл. 17, ал. 5 от ЗУКТС, въз основа на което е образувано к.д. No 20/1998г. на Конституционния съд на Р. България е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

С уважение

Р.БЯНДОВ

Председател на
КСЧП "Възраждане"